

Laanets Afslutning. Jeg nærer bestandig det Haab, at det skal blive muligt at gjøre det paa en bedre Maade, end det er omtalt; jeg har den største Tillid til den høitærede Ministers gode Villie, jeg veed, at han vil gjøre Alt, hvad der staaer i hans Magt, og jeg har ganske vist en høj Grad af Tillid til hans Evne, men jeg veed, at denne Evne er begrændset; thi den høitærede Indenrigsminister er ikke Finantsminister (En Stemme: Jo!). Han er det ikke, og det er netop Ulykken, at han ikke er Finantsminister, og at vi ikke have nogen Finantsminister. Jeg er enig med ham i, at der ikke vil komme Noget ud af at discutere de Betingelser, hvorunder Laanet eventuelt skal afsluttes, men det Bedste vil være at give ham Bemyndigelsen i den almindeligste Form, dertil skal jeg være saa villig som Noget; men det, som jeg ikke er villig til, det er, som sagt, her forud at binde mig til Laanets Afsluttelse paa nogen bestemt Maade. Det er dette, jeg har søgt at ville gjøre klart ved denne min sidste Udtalelse.

A. Sage: Enten det er rigtigt, at jeg kalder Indenrigsministeren Finantsminister, eller ikke, saa er det en Sag, det ikke er værd at spille mange Ord paa, men jeg skal fremdeles vedblive i saa Henseende at kalde den ærede Minister vor Finantsminister, og jeg vil haabe, at han om et Aar skal blive det i Birkeligheden. Naar den høitærede Minister hentydede til, at det ikke var nogen sand Belvillie for ham, jeg havde lagt for Dagen ved den Maade, hvorpaa jeg sidste Gang, da Sagen var til Forhandling, havde omtalt hans Optræden, saa maa jeg tilstaae, at det, der er passeret i Dag, bestryker mig i Rigtigheden af mine Udtryk i dette Tilfælde. Det ærede Thing vil have lagt Mærke til, at vi i Grunden ikke forhandle Sagen; thi den høitærede Minister har ikke villet svare paa de Bemærkninger, som jeg gjorde, og jeg kan ikke troe, at de vare af den Natur, at det høitærede Thing finder dem saa urigtige, at der ikke kan svares paa dem, eller saa ligegyldige, at man aldeles kan forbigaae dem, dersom vi overhovedet skulle kunne forhandle. Sager af denne Beskaffenhed. Det har imidlertid sine Van-

skeligheder, naar man er i et Forhold, som binder Tungen og forhindrer En i at handle paa den Maade, som man vilde handle, naar man ikke stod i dette blandede Forhold, som vi ere inde i. Jeg skal villig indrømme, at det kan være vanffeligt; men jeg havde dog haabet, at den høitærede Minister vilde være gaaet ind paa nogle af de Spørgsmaal, som jeg tog mig den Frihed at stille til ham. Jeg skal ikke videre komme tilbage herpaa; jeg skal heller ikke nu forlange Oplysninger om de Vilkaar, under hvilke vi skulle optage dette Laan, men jeg skal gjøre opmærksom paa, at det synes, som om det er et Laan, der skal optages andre Steder i Europa, og at vi dertil skulle bruge en Ambassadeur, med Fuldmagt til at slutte Contract om Laanet, saa at vi ikke kunne sige: Det er vore Betingelser; vil man ikke gaae ind paa dem, saa bortfalder hele Spørgsmaalet. Vi have kun den Udvei altsaa, uden videre Oplysning, uden at vor Finantsminister vil indlade sig paa, om de af mig paatænkte Forholdsregler kunne komme til stede eller ikke, at sige Ja eller Nei til Lovforslaget. Jeg skal naturligvis, efter hvad jeg har yttret, sige Ja, og det bliver altsaa usandskønt at forhandle Sagen videre, forsaavidt mig angaaer. Jeg staaer i intet særligt Forhold til Heelstatsfinantsministeren, saaledes som den ærede Minister hentydede til; jeg er saa heldig ikke at gjøre det. Jeg staaer i intet andet Forhold til den omhandlede Minister end det, som enhver Borger i Landet staaer i. Det, jeg har yttret om hans Mangel paa Belvillie og Imødekommen fra Finantsernes Side med Hensyn til den Fare, som nu truet en stor Deel af Samfundet, det har jeg efter min Overbeviisning havt god Grund til at fremføre. Jeg gjør ingen overdrepte Fordringer til Gent eller til store Talenter, men forlanger kun en slink og god Baretagelse af den Post, man indtager, og naar jeg troer, at saadant ikke er tilstede, saa gjør jeg mine Bemærkninger imod en Minister, som mod enhver anden offentlig, af Staten lønner Mand.

Tiemroth: Jeg skal blot endnu tillade mig at bemærke, at den hele Tale om Rente